

Už sa nebojím že sa stratím
v prúde naličených slov
nosím kľúč od všetkých tratí
na ktorých som sebou bol
Už sa neboj že sa vráti
niekto iný miesto mňa
z pravej studne som sa napil
zdá sa že je bezodná

Už som sa rozpozeral
a po večeroch začínam veriť čoraz viac
že nikde nestroskotám
keď príde búrka
niečo ma podopiera

keď mi zlyháva krok a hľadím na mesiac
mám chuť na kolaje búšiť
to o čom som iba tušil
zrazu leží na dosah

Už sa nebojím, že ...